

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Bakalářská práce
Letištní lounge
Andrea Švikruhová

Plzeň 2014

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra designu
Studijní program Design
Studijní obor Design
Specializace Produktový design

Bakalářská práce

LETIŠTNÍ LOUNGE

Andrea Švikruhová

Vedoucí práce: MgA. Zdeněk Veverka
Katedra designu
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara
Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2014

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem práci zpracovala samostatně a použila jen uvedených pramenů a literatury.

Pízeň 2014

.....

Andrea Švikruhová

Poděkování

Chtěla bych tímto poděkovat panu MgA. Zdeňku Veverkovi, vedoucímu mé bakalářské práce za jeho cenné rady a odborný dohled po celou dobu mé tvorby bakalářské práce.

Mé poděkování rovněž patří mé rodině a zejména pak rodičům, kteří mě velice podporovali po celou dobu studia

OBSAH

1	MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE.....	5
2	TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY.....	6
3	CÍL PRÁCE.....	7
4	PROCES PŘÍPRAVY.....	8
5	PROCES TVORBY.....	10
6	TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA.....	12
7	POPÍS DÍLA.....	14
8	PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR.....	16
9	SILNÉ STRÁNKY.....	17
10	SLABÉ STRÁNKY.....	18
11	SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ.....	19
12	RESUMÉ.....	20
13	SEZNAM PŘÍLOH.....	21
14	PŘÍLOHY.....	23

MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE

Výtvarnou činností jsem se zabývala od předškolního věku a postupně jsem objevovala různé druhy tvorby, které mě více či méně ovlivňovaly. Během základní školy a víceletého gymnázia jsem studovala výtvarné obory v základní umělecké škole. I přes velkou převahu plošné tvorby, která se na tomto stupni vzdělání preferuje jsem pochopila, že dvě dimenze pro mě nejsou dostačující. Zvolila jsem si tedy ke studiu obor produktový design, který mně zpočátku naplňoval, ale postupně jsem zjistila, že potřebuji ještě více prostoru. Celá tato skutečnost se projevila v mojí tvorbě hned několikrát a témata: zahradní sauna (Příloha 1) a dětské hřiště napovídají, že moje ambice směřují spíše k designu interiéru a větších prostor. Chtěla bych se tímto směrem ubírat i nadále, protože komplexní řešení v designu mi připadá často opomíjené.

Při studiu ve třetím ročníku mě velmi zaujalo zadání: přídatný elektrický pohon k mechanickému invalidnímu vozíku (Příloha 2). Tato práce mě velice naplňovala z důvodů mého sociálního citění a dokonce jsem si dovolila navrhnout i samotný mechanický vozík, tak aby s pohonem tvořil harmonický celek.

Další kreativní činnosti, kterým se věnuji jsou autorské malby na zed' nebo grafická tvorba ve vektorovém programu Corel, pomocí kterého tvořím loga a plakáty pro moto klub TNO BIKER CREW a také divadelní plakáty, vstupenky a programy pro Divadelní skupinu U.F.O. Grafická tvorba je rovněž důležitá pro specializaci produktový design, protože téměř každý výrobek grafické prvky obsahuje.

TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY

motto: „Není náhodou, že v žádném světovém jazyce neexistuje

přirovnání: „Hezký jako letiště.“ .

Douglas Adams

Zvolení tématu pro mě bylo zpočátku velice složité, ale s pomocí volné asociace jsem se nakonec dopracovala k problematice, která se mě osobně dotýká. Jsem velkým vyznavačem cestování.

Vzhledem k tomu, že stoupá jeho prestiž, se kterou jsou spojeny čekárny a podobné prostory, vybrala jsem si téma: Letištní lounge – letištní salónek. Motto, které jsem použila na úvod se budu snažit mým návrhem přemoci a pokusím se vytvořit prostředí, které zanechá dojem.

Jako studentka jsem se vcítila do situace mladých lidí, kteří mají většinou touhu cestovat, ale jsou omezeni financemi, a proto při leteckém cestování s oblibou využívají nabídek nízkonákladových společností. S tímto cestováním jsou spojené časté přestupy a čekání, protože výhodná cena má i svá úskalí. Čekání na lavičkách přímo před gaty bývá často dost nepohodlné, a to hned z několika důvodů. Za prvé sedačky jsou plastové nebo kovové a jsou umístěny těsně vedle sebe v řadě. Za druhé počet těchto sedadel je značně omezen, takže spouště lidí nezbyvá nic jiného, než stát.

Z těchto důvodů jsem se zaměřila na konkrétní společnost Wizz Air, která nabízí spoustu destinací, ale z každé létat pouze do třech dalších, to znamená, že ve většině variant cesty klienty nemine přestup a s ním spojené čekání, které nabízí prostor pro další zážitek. Mnoho míst udělá na lidi velký dojem, tak proč by to nemohl být i letištní salónek.

CÍL PRÁCE

Hlavním záměrem mé práce je poukázat na současný trend, kdy se z času před samotnou cestou stává příjemná předehra. Téměř každé letiště na světě má soukromou lounge do které lze vstoupit za poplatek nebo se speciální VIP kartou. Tato skutečnost je pro mně pochopitelná, nicméně si myslím, že v dnešní době, kdy je dopravců mnoho, je třeba zajistit komfort všech svých cestujících bez rozdílu letové třídy a tím zkvalitnit služby dané společnosti jako celku.

Návrhy bych chtěla zaměřit na polstrovaný nábytek, který už na první pohled bude lákat k odpočinku. Dále je doplní barový pult a sestava polic. Tuto sestavu nábytku bych ráda umístila do přátelského interiéru odděleného od rušných chodeb terminálů s výhledem na letištní plochu. Druhotnou záležitostí tedy bude návrh samotného interiéru. Rozměry prostoru do kterého budu nábytek umisťovat jsem si zvolila sama z důvodu různorodých prostor na letištích. Přes tento fakt bych chtěla, aby navržený nábytek byl v tomto ohledu variabilní a bylo možné jeho základní prvky umístit do menších prostor.

Pro upřesnění grafických prvků, zejména v užití korporátní identity jsem si vybrala již zmíněnou nízkonákladovou společnost Wizz Air. Moje konkrétní představa se odvíjí od faktu, že by společnost Wizz Air poskytovala tento salónek ve všech svých destinacích a tím by nabízela přidanou hodnotu oproti ostatním dopravním společnostem. Dalším efektem, kterého lze docílit jednotností vybavení je příjemný pocit ze známého až domácího prostředí. Na tuto filosofii vsází např. Mc Donalds a myslím si, že v tomto ohledu sklízí úspěch.

PROCES PŘÍPRAVY

Po zvolení tématu jsem začala vytvářet rešerši, v okruhu letištních salónků. Našla jsem dokonce speciální webovou stránku¹, která funguje jako databáze všech existujících lounge po celém světě. Bylo opravdu zajímavé porovnat jednotlivé realizace na různých kontinentech a destinacích. Například lounge v Brně připomíná klubovnu na horské chatě (Příloha 3).

Vzhledem k tomu, že už před rešerší jsem měla určitou představu o vybavení salónku začala jsem si určovat jednotlivé prvky, které bych ráda obsáhla. S narůstajícím seznamem jsem začala váhat jestli některé prvky jsou opravdu tak důležité. Pro objektivitu celého výběru jsem vytvořila dotazník a využila veřejného mínění. Do dotazníku jsem rovněž zařadila průzkum zájmu o cestování a nabízené služby, abych se ujistila, že navrhuji věc o kterou mají lidé zájem.

Celkové výsledky² bych shrnula takto: 96% lidí cestuje pomocí hromadné dopravy a z toho téměř 84% cestujících si myslí, že nabídka salónku je dobrou vizitkou dopravce. 80% cestujících by uvítalo nabídku salónku. U 60% cestujících by nabídka salónku zdarma ovlivnila výběr dopravce.

Pokud by salónek otevřel oblíbený dopravce cestujícího, využilo by ho 24% cestujících a 65% by ho alespoň jednou navštívilo.

Z těchto výsledků plyne, že zájem o danou nabídku je poměrně vysoký a za nelichotivé považují fakt, že 72% dotázaných ani netuší, že na Letišti Václava Havla takový salónek existuje.

1 Salónky. *Loungepass: Affordable VIP indulgence* [online]. [cit. 2014-04-22]. Dostupné z: www.loungepass.com

2 ŠVIKRUHOVÁ, Andrea. Dotazník o pohodlí při cestování s nízkonákladovou společností. *Vyplňto* [online]. [cit. 2014-04-22]. Dostupné z: <http://www.vyplnto.cz/realizovane-pruzkumy/pohodli-pri-cestovani-s-nizk/>

Navíc je tento salónek výhradně pro držitele prémiových karet Master Card. Nevidím však důvody proč by salónky měly být pouze výhradou pro majetné cestovatele. Firma Student Agency již dokázala, že nabízet nadstandartní komfort za přiměřené ceny není nemožné a já bych ráda přispěla k této filosofii vlastním konceptem.

Co se týče vybavenosti salónku za nejdůležitější respondenti dotazníku považovali: wifi připojení k internetu, pohodlná křesla, klidovou zónu, bar a restauraci, konferenční stolky a lenošky k odpočinku.

Další vybavení se lišilo podle individuálních potřeb dotázaných. Pro příklad bych uvedla dětský koutek, nebo kuřácký koutek. Tyto záležitosti jsem se rozhodla nezahrnovat do mého návrhu, jelikož, lidí, kteří cestují s dětmi letadlem není tak výrazné množství a co se týče kuřáků, tak ti mají svůj prostor vyhrazený v jiné části letiště. Trend dnešní doby napovídá že kouření není v módě a já osobně tento názor sdílím.

PROCES TVORBY

Po upřesnění konkrétního vybavení jsem přemýšlela jakým způsobem bych docílila neměnného image interiéru. Zpočátku jsem uvažovala o lenoškách organických tvarů, které by byly zavěšeny za stopku na silných trubách na stropě (Příloha 4). K tomuto návrhu jsem dále rozpracovávala další kusy sestavy a postupně jsem došla k názoru, že velikost zavěšených lenošek je velice výrazná oproti subtilnímu nábytku, kterým je vybaven zbytek interiéru. Tyto kolosy jsem tedy nepoužila.

Dalším bodem byly pohyblivé podnožky, které by ovšem bylo nutné vzhledem k jejich tvaru namontovat na pevně, což u nábytku, který má sloužit k podepření nohou vykazovalo nedostatky ve stavitelnosti. Jejich existenci v mém návrhu jsem tedy zamítla úplně.

Když jsem se znovu a znovu zamýšlela nad celistvostí interiéru a jeho celkovou povahou, usoudila jsem, že možnost pohybování s nábytkem by mohla být spíše na škodu. Rozhodla jsem se tedy, že každý kus nábytku bude mít své vytyčené místo a bude namontován napevno. Na tomto nápadu jsem založila mé navrhování.

Při vytváření konkrétního sjednocovacího prvku jsem se vrátila k původní myšlence zavěšené lenošky a využila tvaru stopky a jejího závěsu pro křeslo, stůl, lenošku, barovou židli, barový pult a police na stěnu a odpadkový koš. Pro snadnější udržení jednotícího prvku, který se původně organicky proměňoval jsem využila geometrických tvarů, ze kterých jsem vycházela (Příloha 5).

Po návržení samotného nábytku jsem určila plochu, na kterou jsem umístila nábytek a rozčlenila celkovou plochu pomocí výškového rozdílu. Stupeň je vyvýšen oproti podlaze o 50 cm tj. o tři schodové stupně.

Dále jsem do interiéru začlenila předěl mezi restaurací a relaxační zónou. Celý interiér jsem ještě dovybavila odpadkovými koši a obrazovkami s odlety a přílety spojů.

Toto navrhování probíhalo zejména v programu Rhinoceros 3D s pomocí několika skic. Modely byly vyrobeny v měřítku 1:10 za pomoci 3D tisku. 3D tisk je proces, při kterém se prostřednictvím specifického zařízení vytvářejí trojrozměrné objekty z vhodného materiálu. Tisk po vrstvách je řízen ovládací elektronikou na základě programové předlohy.³

Po vyjmutí modelu z tiskárny bylo nutné modely nasytit lepidlem, aby dosáhly vlastností vhodných k další práci s nimi. Následně jsem je obrousila smirkovým papírem a tím je připravila na povrchovou úpravu. K zamaskování drobných nerovností jsem použila stříkací tmel, který jsem nejednou musela přebrousit k získání dokonalého povrchu. Předposledním krokem bylo samotné barvení modelu, které vyžaduje pečlivost a časovou rezervu z důvodu schnutí barev. Finální úpravou bylo slepení jednotlivých částí k sobě a přilepení hotových modelů na podkladovou desku.

3 3D tisk. *Wikipedie: Otevřená encyklopedie* [online]. [cit. 2014-04-22]. Dostupné z: http://cs.wikipedia.org/wiki/3D_tisk

TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA

Pro nábytek jsem navrhla látkové čalounění, protože při cestování v letadle se setkáváme s koženkou, která dle mého názoru na pohodlí není úplně ideální zvláště dochází-li ke styku s pokožkou, a to především kvůli pocení a následnému přilepení. Pro dokonalejší hygienu obsahuje nábytek také snímatelné potahy, které budou přesně kopírovat tvar čalounění.

Čalounění je povrchová úprava materiálů a prostorů potažením látkou, kůží, koženkou, síťovinou, alcantarou či jinými přírodními i syntetickými materiály. Používá se k povrchové úpravě interiérů bytů, dopravních prostředků a prostorů určených pro pobyt lidí. Největší využití čalounění je v nábytkářském průmyslu, interiérů automobilů, vlaků a lodí. Čalouněním se zabývá člověk, který se nazývá čalouník.

Při poškození čalounění se provádí přečalouněním, při kterém se odstraní původní potah a nahradí se novým. Přečalounění se používá v případech, kdy nábytek či interiér má historickou či emocionální hodnotu a také z důvodů finanční úspory.

První dochované artefakty čalounictví spadají do starého Řecka a Říma a Egypta. Obyvatelé té doby využívali takzvaného pevného a měkkého čalounění. Čalounění bylo pod potahovou vrstvou vyplňováno travinami, žíněmi či vlnou.⁴

Celá čalouněná část je umístěna v rámu, který ji z bočních stran aretuje. Co se týče materiálu, ze kterého by byl rám vyroben lze předpokládat, že existuje pro toto tvarové řešení několik variant.

4 Čalounění. *Wikipedie: Otevřená encyklopedie* [online]. [cit. 2014-04-22]. Dostupné z: <http://cs.wikipedia.org/wiki/%C4%8Caloun%C4%9Bn%C3%AD>

První možností, kterou jsem uvažovala by byl naohýbaný kovový plech. Další variantou by bylo vyrobit rám ze dřeva a potáhnout ho fólií s imitací kovu. Možnou metodou výroby by mohlo být také svařování. Jistě by se našly i další metody výroby po konzultaci s konstruktéry.

Za spodní část konstrukce je sedačka připevněna vruty k podlaze. Toto upevnění je skryté a neruší tak celkový průběh tvaru nábytku. Pevné umístění nábytku zaručuje dostatečný prostor pro pohyb v salóнку a usnadňuje práci personálu, který tak nemusí řešit případné shluky křesel, které skupiny cestujících s oblibou vytváří.

Rozměry nábytku jsem zvolila podle ergonomické příručky. Některé šíře jsem si dovolila lehce naddimenzovat a to z důvodu vyniknutí kontrastu s letadlovým prostorem, který často bývá ztísněný a vytvořit tak pro cestující pocit většího pohodlí.

POPIS DÍLA

Interiér salónku je rozčleněn do čtyř základních zón (Příloha 6). Tyto zóny obsahují specifické prvky, které se v jednotlivých zónách nemísí. Přes tuto skutečnost veškeré vybavení na sebe navzájem navazuje tvaroslovím, což působí na obyvatele interiéru celistvě. Každý z prvků sedacího nábytku má snímatelný látkový potah, který se připevní na čalounění pomocí suchých zipů, které zajistí dokonalé vytvarování potahů podle tvaru čalounění.

Bar

Zóna baru je situována hned u vchodu do salónku a obsahuje nejvíce prvků (Příloha 7). Nejdominantnějším prvkem je bezesporu barový pult, který je obsažen v každé restauraci a slouží k přípravě nápojů. Tento barový pult je členěn do dvou výškových úrovní. První úroveň je nižší a slouží jako samoobslužný pult, na kterém jsou zejména věci nabízené zdarma - láhve s pitnou vodou nebo drobné občerstvení. Snížená část baru volně navazuje na vchod do salónku. Druhá úroveň je klasicky vyvýšená a jsou u ní umístěny barové židle. Na dolní části baru jsou po celé délce namontované opěrky pro nohy. Za barem je umístěna barová stěna, která obsahuje police pro vystavení nabízených nápojů.

Stěna u které je umístěn bar obsahuje ve své další části velké logo společnosti Wizz Air.

Restaurace

Zóna restaurace (Příloha 8) volně navazuje na bar a obsahuje křesla a stoly s integrovanými elektrickými zásuvkami (Příloha 9). Kuchyň restaurace je situována v místnosti za barovou stěnou.

Průchod do kuchyně nalezneme za barovým pultem.

Z části restaurace je výhled na letištní plochu a informační tabule, které jsou začleněné ve volné zóně. Druhá část obsahuje zástěnu, která dělí restauraci od další zóny. Toalety jsou situovány na stejném výškovém stupni jako restaurace a to v průchodu do klidové zóny.

Klidová zóna

Za již zmíněnou zástěnou (Příloha 10) je ve sníženém stupni situována klidová zóna (Příloha 11). Tato zóna obsahuje lehátka k odpočinku s výhledem na letištní plochu a informační tabule. Lehátka jsou vhodná ke kratšímu spánku nebo k odpočinku. Každé lehátko obsahuje výsuvný stůl s integrovaným USB pro napájení mobilních telefonů nebo tabletů (Příloha 12).

Volná zóna

Tato zóna je rovněž situována na sníženém stupni vůči restauraci, ale není od ní výrazněji oddělena jiným prvkem. Z této zóny je rovněž výhled na letištní plochu. Zóna je určena k různorodým aktivitám. Cestující zde mají k dispozici denní tisk a časopisy v různých světových jazycích. Jsou zde křesla, která obsahují výsuvné odkládací stolky a USB slot (Příloha 13). Na stěně jsou informační tabule s odlety a přílety (Příloha 14). Další možností cestujících je zapůjčit si sluchátka k promítanému filmu na hlavní obrazovce, která jsou umístěna v horní části křesla, respektive v jeho úložném prostoru - otvoru.

PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR

Za přínos mé práce pro obor produktový design, konkrétně pak design nábytku považuji, využití základního tvarosloví rozšířeného o přidanou hodnotu - křesla a lenošky obsahující vestavěný odkládací stůl a možnost napájení přístrojů přes USB.

Další zajímavostí jsou snímatelné potahy (Příloha 15) navržené k čalouněnému nábytku, protože většinou je údržba takového nábytku výrazně složitější a často se hlavně z důvodů špatné údržbovosti čalouněný nábytek do prostor tohoto typu téměř vůbec nevyužívá.

Celkové pojetí letištního salónku se liší zpracováním od již existujících salónků tím, že jsou všechny prvky tvarově provázány. Dále se opakuje použití materiálu ve všech prvcích vybavení.

Svoje místo v této kapitole podle mého názoru má i mé know-how, které se vymaňuje z již existujících lounge zejména tím, že myslí na nízkonákladové společnosti nabízející třídu economy a její zákazníky, kteří bývají fanoušky franchise záležitostí. Tato myšlenka sice nenaplnuje smysl frachisy doslova, ale rozhodně tak působí na své okolí.

SILNÉ STRÁNKY

Za silné stránky mého projektu považuji zejména obsáhlost celé práce. Přes propracovanost jednotlivých kusů nábytku jsem se odvážila navrhnout pro ně i konkrétní místo ve kterém se dle mého názoru dobře vyjímají. Přes výraznější barevnost interiéru se mi podařilo udržet význam jednotlivých prostor tak, aby sloužily svému účelu. V tomto ohledu poukazují zejména na odpočinkovou část, která je navržena do tlumenějších tónů a tím neruší mysl cestujících při odpočinku. Hlavní stěně této části dominuje fialová barva, která je barvou mystična. Naopak společenská část bar s restaurací jsou laděny do výraznějších tónů a tím podporují komunikaci a proudění energie (Příloha 16).

Dále bych ráda vyzdvihla fakt, že jsem ztvárnila návrh pro již existující společnost, což vyžadovalo empatii pro celkovou ideologii společnosti pro to, aby se tato ideologie nevytratila z mého návrhu.

Myslím si, že jsem navrhla nábytek, který odpovídá svému účelu. Jedná se o základní prvky, které jsou v interiéru tohoto typu nepostradatelné. Dovolila jsem si zopakovat tvar křesel v restauraci s křesly ve volné zóně a myslím si že to přispělo k ucelení návrhu. Vzhledem k tomu, že potahy jsou snímatelné a tím pádem nahraditelné mohla by být silnou stránkou mého návrhu také předpokládaná delší životnost navržených výrobků .

SLABÉ STRÁNKY

Návrh jsem se snažila zpracovat tak, aby slabé stránky neměl. Pokud se ale znovu zamyslím, jsou některé věci, které by bylo možné udělat jinak. Návrh je poměrně obsáhlý a v rendrech interiéru nebylo možno zacházet do konkrétních detailů, z důvodu nemožnosti jejich detailního vyobrazení v celkové vizualizaci. Další věc, která mohla být zajímavější je obsah a zpracování modelu. Vzhledem k finanční náročnosti celého návrhu jsem se rozhodla realizovat pouze sedací nábytek a stůl. Rovněž měřítko se stalo limitujícím faktorem. Nejideálnější měřítko pro nábytek by z mého pohledu bylo 1:1. Takové rozměry by vyžadovaly realizaci, aby celkový efekt byl opravdu stoprocentní. Realizace celé soupravy nábytku by pro mě byla cenově nedostupná. Vzhledem k tomuto faktu, jsem zvolila měřítko 1:10 model celého interiéru by měl v reálné velikosti 3m na délku, což by neumožňovalo téměř žádnou možnost manipulace.

Co se týče uvedení mého návrhu na trh, dovedu si představit, že realizovat filosofii salónku v každé destinaci by mohl být nelehký úkol, zvláště při vyhledávání vhodných prostor na letištích menších rozměrů.

SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

literatura:

TILLEY, Alvin R.. The measure of Man and Woman: Human Factors in Design. Henry Dreyfuss Associates, 2002, 104 s. ISBN 978-0-471-09955-0.

internetové zdroje:

ŠVIKRUHOVÁ, Andrea. Dotazník o pohodlí při cestování s nízkonákladovou společností. *Vyplňto* [online]. [cit. 2014-04-22]. Dostupné z: <http://www.vyplnto.cz/realizovane-pruzkumy/pohodli-pri-cestovani-s-nizk/>

Salónky. *Loungepass: Affordable VIP indulgence* [online]. [cit. 2014-04-22]. Dostupné z: www.loungepass.com

3D tisk. *Wikipedie: Otevřená encyklopedie* [online]. [cit. 2014-04-22]. Dostupné z: http://cs.wikipedia.org/wiki/3D_tisk

Čalounění. *Wikipedie: Otevřená encyklopedie* [online]. [cit. 2014-04-22]. Dostupné z: <http://cs.wikipedia.org/wiki/%C4%8Caloun%C4%9Bn%C3%AD>

RESUMÉ

motto: It is no coincidence that in no known language does the phrase 'As pretty ents an Airport' appear.

Douglas Adams

An airport lounge is the topic I choose myself for my bachelor theses. The main reason for this topic was my passion for travelling. I created new concept of airport lounge for low budget companies. My idea is that every destination of the airline would have its lounge for their clients. These lounges would have uniform furniture design. The only difference would be the placement and the size of the lounge.

I desined a bar counter, shelves for the wall and bar stools. This is the first zone of the whole lounge. There is three more zones: restaurant consisting of tables and chairs, rest zone with sofas and free zone with arm chairs and TV. Seating is upholstered for comfort. Style of the design is based on geometric shapes, line and circle, which are used in all parts of furniture. The final icing on the cake is the placement of the furniture into specific interior which I designed too.

SEZNAM PŘÍLOH

Příloha 1

Zahradní sauna

Příloha 2

Přídavný elektrický pohon k invalidnímu vozíku

Příloha 3

Lounge letiště Brno

Příloha 4

Nákres zavěšení

Příloha 5

Klíčový tvar

Příloha 6

Rozčlenění do zón

Příloha 7

Bar

Příloha 8

Restaurace

Příloha 9

Stůl s elektrickými zásuvkami

Příloha 10

Zástěna

Příloha 11

Klidová zóna

Příloha 12

Lehátko s USB

Příloha 13

Křeslo s USB

Příloha 14

Informační tabule a televize

Příloha 15

Potah

Příloha 16

Interiér

PŘÍLOHY

Příloha 1 - sauna⁵

5 Archiv autora

Příloha 2 - elektrický pohon k vozíku a vozík⁶

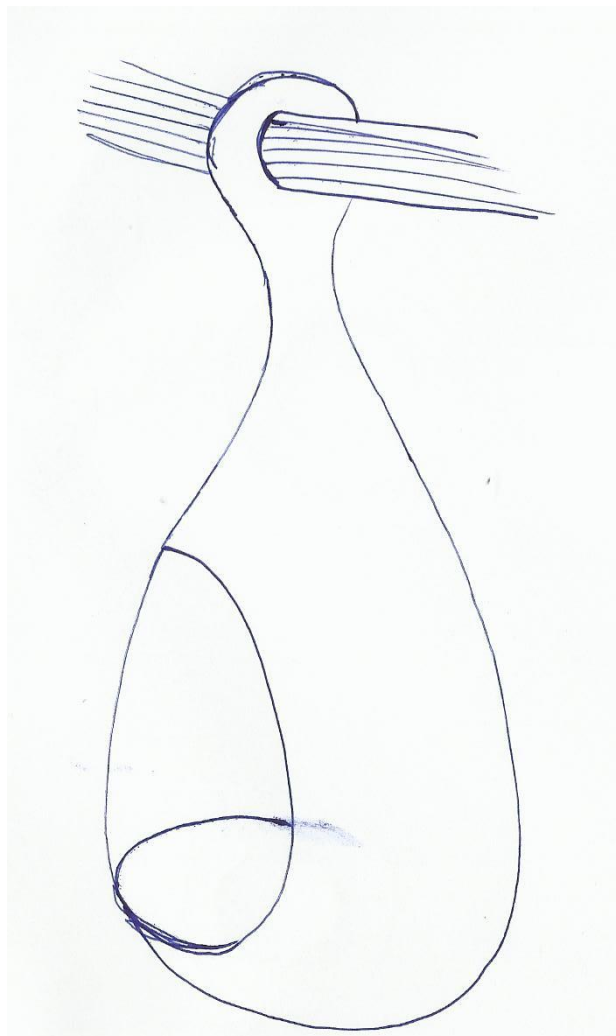
6 Archiv autora

Příloha 3 - Lounge brněnského letiště⁷

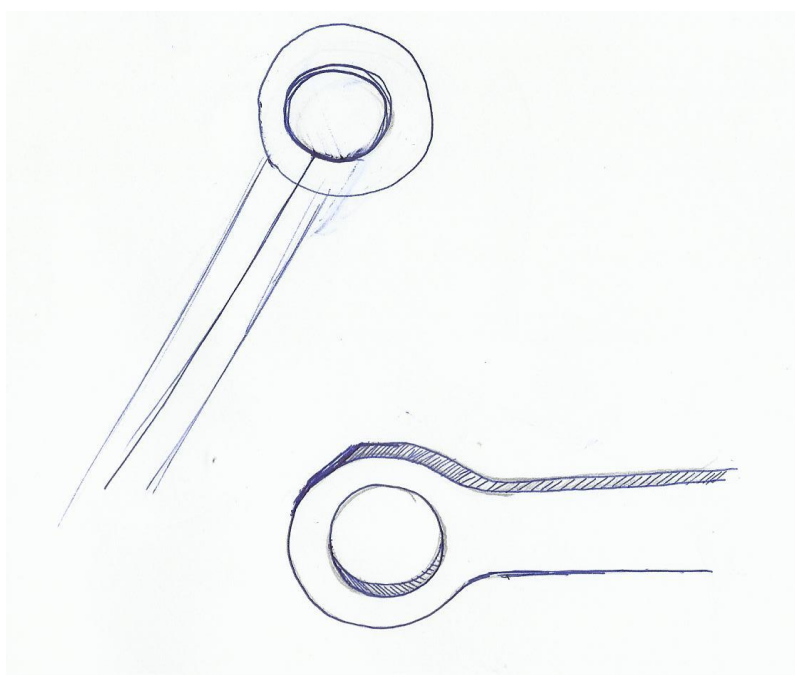
⁷ Dostupné z :<http://salonky.blogocestovani.eu/?q=node/7871> vyhledáno k 22.4. 2014

Příloha 4 – nákres úchytu⁸

⁸ Archiv autora

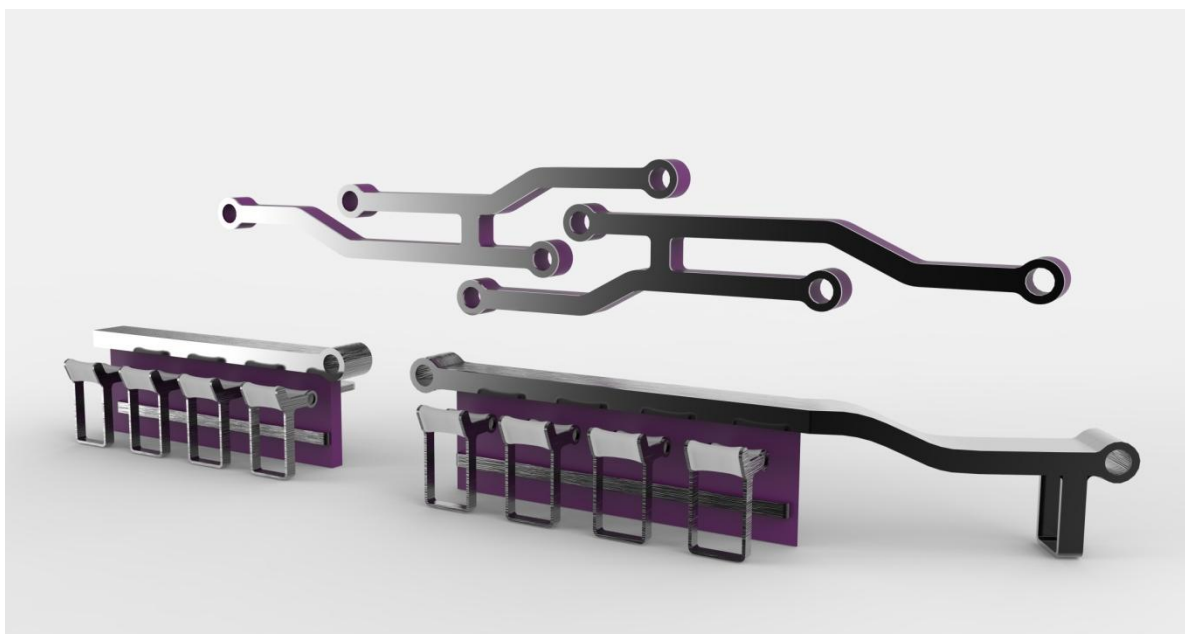
Příloha 5 – skica klíčového tvaru⁹

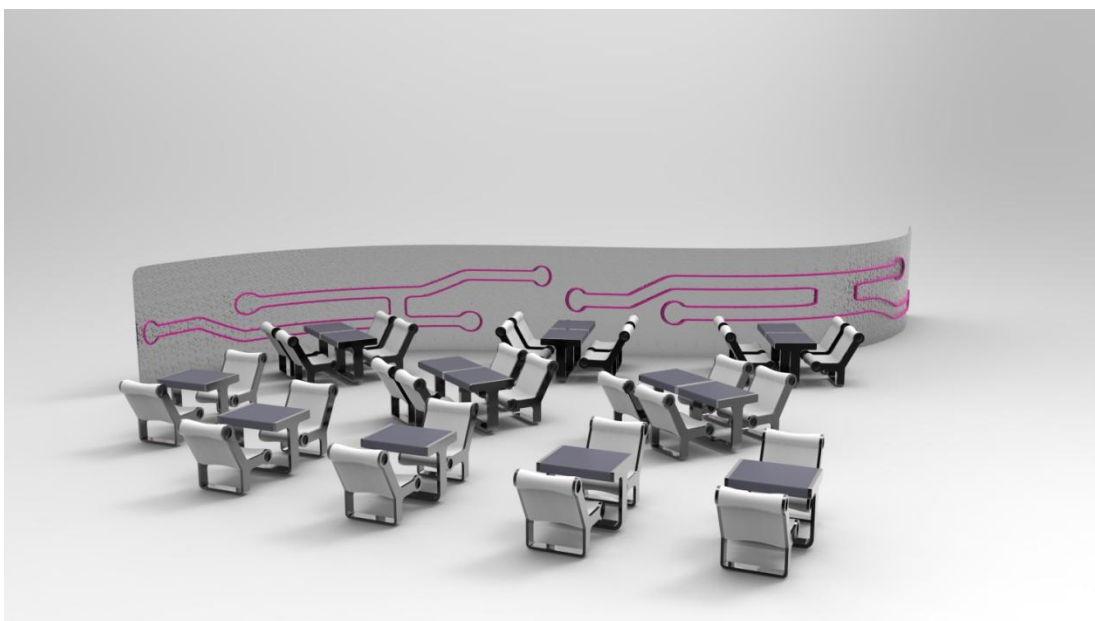
Příloha 6 – rozčlenění zón¹⁰

Příloha 7 – bar¹¹

Příloha 8 – restaurace¹²

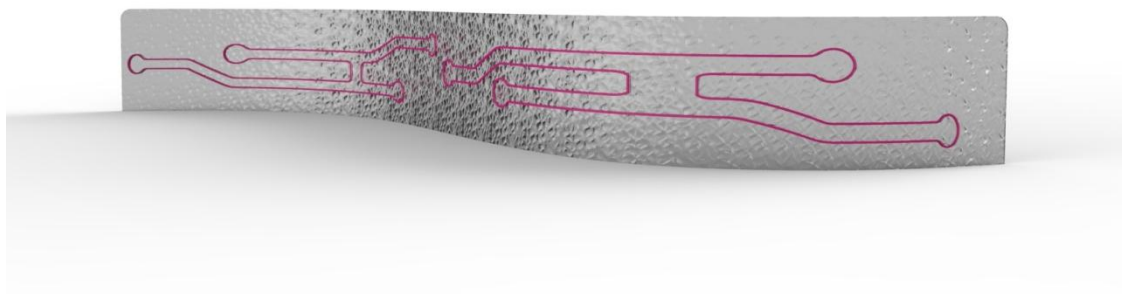

Příloha 9 – stůl s elektrickými zásuvkami¹³

13 Archiv autora

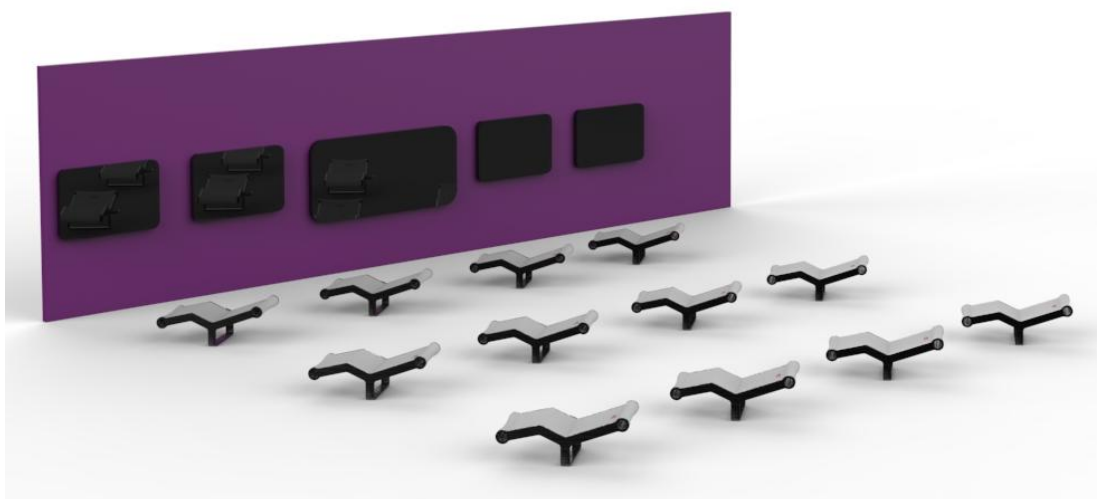
Příloha 10 – zástěna¹⁴

Příloha 11 – klidová zóna¹⁵

14 Archiv autora

15 Archiv autora

Příloha 12 – lehátko s USB¹⁶

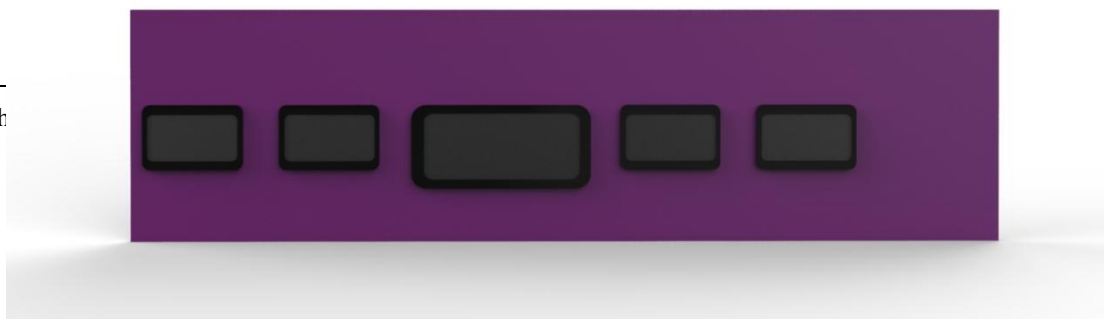
Příloha 13 – křeslo s USB¹⁷

¹⁷ Archiv autora

Příloha 14 – infotmační tabule¹⁸

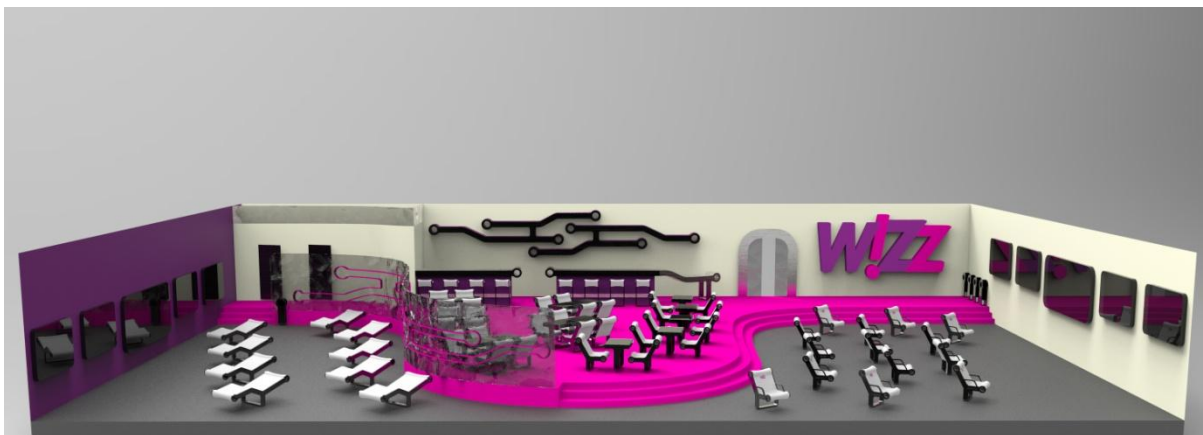
18 Arch

Příloha 15 – potahy¹⁹

Příloha 16 – interiér²⁰

Příloha 17

CD